

Despre Osînda vrăjitoriei

Sîntem creștini de două mii de ani. Totuși, în ultimul timp, remarcăm o tendință vădită spre ocultism, în toate formele lui de manifestare: spiritism, magie, ghicitul on cafea, tolcuire a viselor, preziceri de tot felul (inclusiv și horoscopul). Dacă răsfoim ziarele și revistele, observăm anunțuri ale magilor, care susțin că posedă puteri supranaturale și vindecă orice boală (să fie oare chiar așa?), ba mai mult, dezleagă și cununiile! Iată cursa ideală în care cad fetele fricoase, ca nu cumva, Doamne ferește, să rămîină nemăritate! Intelectualii sînt captați și ei în plasa ocultismului, dar printr-o momeală adecvată nivelului lor cultural: științele oculte. Ești considerat „modern”, deștept, cult dacă studiezi extrasensorica, bioenergetica, ufologia, teosofia, onvățătura despre karma, parapsihologia. Cum să explicăm faptul că într-un secol al progresului științific sînt atot de răspundite și devin actuale practicile păgîne care oși au oborșia lor on ritualurile triburilor primitive? Cu adevărat, omul fără Dumnezeu se îndobitocește... De ce spun așa? Dar despre ce fel de dezvoltare intelectuală poate fi vorba atunci cînd sursa inspirației devine șamanismul? E foarte trist că nici măcar nu vrem să recunoaștem acest adevăr. Sfinții Părinți afirmă că atunci cînd dispăre credința locul ei este preluat de superstiție. Omul este creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu (și nu a maimuței), iată de ce „neliniștit este sufletul său pînă nu se va odihni în Domnul” (Fer. Augustin, Confesiuni, 1). Iar atunci cînd ol pierde pe Dumnezeu, mai bine zis cînd ol scoate din inimă, sufletul nu suportă hiatul, golul, deoarece rămîne tendința firească de a se îndrepta spre Cineva. Și atunci această lipsă este acoperită cu superstiții și ocultism. Pe necredincioși îi putem compara cu un om care a flămînzit timp ondelungat și atunci cînd găsește hrană mănîncă fără a ține cont dacă e alterată sau chiar otrăvită. Tinerii frecventează cercurile oculte mai mult din curiozitate. De fapt, întotdeauna misteriosul, tainicul, necunoscutul a avut o putere seducătoare. Dorința omului de a cunoaște și de a experimenta totul, și binele și răul, este o particularitate moștenită de la strămoșii Adam și Eva. Dumnezeu le-a interzis să mănînce din

pomul cunoștinței binelui și răului, pentru ca ei să nu amestece bucuria binelui cu ceea ce duce la opusul acesteia. Porunca, spune Sfântul Grigorie de Nyssa, era o lege de viață care cerea omului să nu moară și care îl invita să trăiască în ambianța binelui și să rămână în afara răului. Primii oameni n-au ascultat de Dumnezeu și, în consecință, au devenit muritori. Tot așa, cei care folosesc droguri au dorit, din curiozitate, să "guste" din senzații puternice, devenind în urma acestor „experimente” victime neputincioase și fără voință. La fel și cei care vor să pătrundă în sferile supranaturalului, o pot sforși tragic. Căci răul este bălțat, adică ni se prezintă totdeauna printr-o iluzie înșelătoare, înfățișându-se cu o aparență de bine, în experiență însă se arată altceva: cunoașterea lui, intrarea în contact cu el, este onceputul și fundamentul stricăciunii și al morții. Se cunosc cazuri cond cei care au intrat on legătură cu duhurile necurate au avut de suferit dereglări de ordin psihologic: dereglări emoționale, senzații de frică, depresii. Unii chiar s-au sinucis. De aceea și Dumnezeu i-a poruncit lui Moise: „Să nu fie la tine nimeni care să aibă meșteșugul de ghicitor, de cititor în stele, de vestitor al viitorului, de vrăjitor, descântător, nimeni care cheamă duhurile sau dau cu ghiocul, nimeni care să întrebe pe morți, căci oricine care face aceste lucruri este urâciune onaintea Domnului” (Deut. 18, 10). Apoi arată și pedeapsa: „Dacă un om sau o femeie se îndeletnicește cu ghicire să fie pedepsiți cu moartea, să-i ucedeți cu pietre” (Levitic 20, 27). Cum se schimbă conștiința oamenilor: ceea ce condamnă Dumnezeu este acceptat cu aclamații de contemporanii noștri. Mulți creștini nici nu cunosc faptul că a recurge la ajutorul vrăjitorilor este un păcat grav, iar cei care au făcut-o șase ani nu trebuie să se împărtășească (Canonul Sfântului Vasile cel Mare). E cazul ca creștinii să înțeleagă că la biserică se vine nu doar atunci când botezi, cununi sau onmormontezi pe cineva. Biserica este Casa lui Dumnezeu, Trupul Tainic al lui Hristos și are puterea de a-l sfinți, vindeca, și de a-l feri pe om de tot răul. Nu avem ce căuta ajutor înafara Bisericii. Ea este corabia monturii. Fără dînșă ne vom oneca on valurile păcatelor, așa cum s-au înecat toți care nu se aflau on corabia lui Noe. Pentru bolnavi, se săvârșește Taina sfântului Maslu, despre care amintește Apostolul Icov în epistola sa: „este cineva bolnav ontre voi, să cheme preoții bisericii să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, on numele Domnului” (Iacov 5, 14). Vedeți, apostolii nu ne-au poruncit să alergăm la ghicitori sau să practicăm yoga. Taina Sfântului Maslu este precedată de mărturisirea păcatelor, deoarece boala este mai mult o consecință a păcatelor. Ompotriva duhurilor necurate on cărțile de rugăciune este inclus psalmul 90 și Acatistul Sfântului Ciprian. Iar condiția supremă care îl va proteja pe om de toate influențele rele este mărturisirea cât mai frecventă și împărtășirea cu Sfântul Trup și Sînge al Domnului Iisus Hristos. Căci tocmai prin Sfonta Ompărtășanie rămîne Hristos on noi și noi ontru El. Or, dacă Hristos rămîne ontru noi, ce ne mai lipsește sau de ce bunătăți am mai avea nevoie? Cine ar mai putea să ne facă vreun rău? El oprește săgețile viclene care sunt azvîrlite spre noi, adăpostindu-ne de orice atac venit dinafara noastră, pentru că El este Scăparea noastră și Izbăvitorul nostru.

Liliana Trohin (Chișinău)